

„Stop!“ Na Johančino znamení jsme se všichni zastavili. „Možná občanská hlídka na dvou hodinách. Chovejte se nenápadně.“

Tvářili jsme se, že si prohlížíme graffiti „Rovná práva pro všechny“ na fasádě domu. Nijak zvlášť nenápadní jsme při tom však nebyli už jen proto, že Faris vstoupil na Okraj jako vždy od pasu nahoru nahý, aby celý svět mohl obdivovat jeho svalnatou hrud' a břišáky.

„Dovedeš se proměnit v pumu, ale nejsi schopnej si vyfantazírovat tričko?“ zeptal jsem se podrážděně.

„Jakou barvu bys rád?“ zeptal se Faris a v průběhu několika vteřin vystřídal několik svršků, jen aby se předvedl. Od té doby, co se zotavil z té záležitosti s himérou, to byl zase ten starý dobrý chvástál.

Obrátil jsem oči v sloup. Až pak nebude dávat pozor, vyfantazíruju mu zase pár plyšových zaječích oušek, to mi šlo totiž dost dobře. Posledně s nimi Faris pobíhal dobrou půl hodinu, než si jich všiml. Škoda že to nefunguje ve „skutečném“ světě.

„Planý poplach,“ řekla Johanka, která se jako vždycky pasovala do pozice vůdkyně, aniž by se na to někoho zeptala. „Tak pojď-

me dál. A ty, smutný studentský duchu, přestaň se za námi plížit. S tebou v závěsu na sebe jen přitahujeme nechtěnou pozornost.“

Černobílý duch v operačním plášti, který nás sem následoval od portálu, svěsil ramena. „Myslel jsem si, že bych mohl být nějak užitečný.“

„Můžeš držet hlídku před portálem, Danieli,“ navrhl jsem, protože zklamání v jeho hlase se špatně snášelo. Daniel umřel už v roce 1974, ale tak nějak se s tím ještě úplně nesžil.

„Jo, tím nám vážně dost pomůžeš, kolego,“ souhlasil Faris. „Bez tebe bychom předtím vlítli přímo do té nové louže mlhy chaosu.“ Otočil se k Johance a tiše dodal: „Vidíš – a už je zase o něco míň smutný. Chce se jen cítit jako užitečný člen Pandinus imperator. Musíš na něj být milejší.“

„Roztomilé, jak chcete chránit city nějakého ducha,“ řekla Johanka. „Ale bacha, spoiler: Jsou všichni smutní. Protože jsou mrtví. A tím pádem jsou totálním opakem užitečnosti.“

To už duch Daniel naštěstí neslyšel, byl na cestě zpátky k portálu.

Na ulici byl trochu větší klid než před pár týdny. Od povstání temných elfů se většina obyvatel Stínového města držela ve svých domech. Ti, kteří museli svoje každodenní záležitosti vyřizovat venku, působili opatrněji a častěji se rozhlíželi kolem. Hlavně když se zastavili, aby si s někým promluvíli. Skupinky více než dvou lidí nově platily za shromáždění a shromažďování bylo od toho povstání zakázáno.

Mrknul jsem na modré nebe nad námi. Nexové údajně nechávali nad Stínovým městem kroužit a hlídkovat sirin, ale Johanka tvrdila, že jsou to kecy a má to sloužit jen jako zastrašování.